

The Significance of Bereishit Ch.14 – The War of the Four Kings and the Five Kings

Summary of Bereishit, Ch.14 - The War of the Four Kings and the Five Kings

- Lot, Avram's nephew, has left Avram to go and live in Sedom. Sedom is a city which pays taxes along with other small cities to Kardelomer, the king of Ailam.
- This enforced payment of taxes continues for twelve years, but in the 13th year the king of Sedom and four other small kings rebel against Kardelomer. The war does not go well. Kardelomer summons three of his own allies who swiftly defeat the smaller kingdoms.
- Many residents of Sedom, including Lot, are taken as prisoners along with much wealth and booty from the defeated cities.
- At this point Avram becomes involved, and with the fighting men of his house, pursues Kardelomer. There he defeats them and is able to rescue Lot as well as the residents of Sedom and their property.
- Upon his return the king of Sedom comes out to greet Avram and asks that the captives be returned but says that Avram can keep the property.
- Avram firmly refuses this offer and insists on returning all the property: *I will not take so much as a shoestring from you so that none may say that Avram was made rich by the king of Sedom.*

What is the meaning of this complicated story?

Avram, Melchizedek, and the King of Sedom

יז וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֹם, לִקְרַאתוֹ, אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת-כְּדֹרְלַעֲמֹר, וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ--אֶל-עֵמֶק שָׁוַי, הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ.	17 <i>And the king of Sodom went out to meet him,</i> after his return from the striking Chedorlaomer and the kings that were with him, at the vale of Shaveh...
יח וּמֶלְכֵי-צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם, הוֹצִיא לֶחֶם וַיָּבִי; וְהוּא כֹהֵן, לְאֵל עֵלְיוֹן.	18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine; and he was priest of God the Most High.
יט וַיְבָרְכֵהוּ, וַיֹּאמֶר: בְּרוּךְ אַבְרָם לֵא-לֵ עֵלְיוֹן, קִנְהַ שְׁמַיִם וְאָרֶץ.	19 And he blessed him, and said: 'Blessed be Abram of God Most High, Owner of heaven and earth;
כ וּבְרוּךְ אֱלֹהֵי עֵלְיוֹן, אֲשֶׁר-מָגַן צְרִיךְ בְּיָדְךָ; וַיִּתֵּן-לוֹ מֵעֵשֶׂר, מִכָּל.	20 and blessed be God the Most High, who has delivered your enemies into your hand.' And he gave him a tenth of all.
כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סֹדֹם, אֶל-אַבְרָם: תֵּן-לִי הַנַּפְשׁ, וְהַרְבֵּשׁ קַח-לָךְ.	21 <i>And the king of Sodom</i> said to Abram: 'Give me the persons, and take the goods for yourself.'
כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם, אֶל-מֶלֶךְ סֹדֹם: הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל-ה' אֱלֹהֵי עֵלְיוֹן, קִנְהַ שְׁמַיִם וְאָרֶץ.	22 And Abram said to the king of Sodom: 'I have lifted up my hand unto the LORD, God Most High, Owner of heaven and earth,
כג אִם-מַחֲוֹט וְעַד שְׁרוֹךְ-נַעַל, וְאִם-אֶקַח מִכָּל-אֲשֶׁר-לָךְ; וְלֹא תֹאמַר, אֲנִי הֵעֵשְׂתִי אֶת-אַבְרָם-	23 that I will not take a thread nor a shoe-latchet nor or anything that is yours, lest you say: I made Abram rich
כד בַּלְעֲדֵי, רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים, וְחֶלֶק הַנְּאֻשִׁים, אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי: עֲנֵר אֶשְׁכֵּל וּמָמְרָא, הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם. { ס }	24 save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre, let them take their portion.'

Middat Sedom

משנה מסכת אבות פרק ה משנה י - Mishna, Pirkei Avot, 5:10

There are four types of men: ארבע מדות באדם:

- האומר שלי שלי ושלך שלך ← זו מדה בינונית. ויש אומרים **זו מדת סדום**
 - שלי שלך ושלך שלי ← עם הארץ
 - שלי שלך ושלך שלך ← חסיד
 - שלי שלי ושלך שלי ← רשע:
- One who says, what's mine is mine and what's yours is yours
→ This is the attribute of an average person.
→ And some say it is **the attribute of Sedom**
 - One who says: what's mine is yours and what's yours is mine → is an ignoramus.
 - One who says: what's mine is yours and what's yours is yours → a pious person.
 - One who says: what's mine is mine and what's yours is mine → a wicked person.

ר' עובדיה מברטנורא מסכת אבות פרק ה משנה י, R' Ovadia Bartenuira (1445-1515)

ויש אומרים זו מדת סדום - קרוב הדבר לבוא לידי מדת סדום. שמתוך שהוא רגיל בכך, אפילו בדבר שחבירו נהנה והוא אינו חסר לא ירצה להנות את חבירו, וזו היתה מדת סדום שהיו מתכוונים לכלות הרגל מביניהם, ואף על פי שהיתה הארץ רחבת ידיים לפנייהם ולא היו חסרים כלום

And some say it is the attribute of Sedom: that such a position will lead to the behavior of Sedom. Since by becoming accustomed to this mindset, in a scenario where his fellow benefits and he does not lose, he will nevertheless not help his fellow. For this was the character of Sedom, for one would not allow the other to graze his flocks on the other's land, even though their land was plentiful with no one lacking anything.

אנציקלופדיה תלמודית כרך כז, כופים על מדת סדום - Encyclopedia Talmudit, Middat Sedom

כפייה על מידת סדום משמשת אף כטעם לתקנות שתיקנו חכמים - באופנים שמדין תורה אין לכפותו - כגון אחים שנפלה להם שדה בירושה, כשאחד מהם היתה לו קרקע סמוכה לה, וביקש שיתנו לו את חלקו בירושה סמוך לקרקעו, שלדעת רבה כופים על מידת סדום, ונותנים לו את השדה הסמוכה לקרקעו

The principle of 'coercing over *middat Sedom*' is the reason for a number of the Sage's decrees – in cases where *din Torah* (Biblical law) would not allow for such coercion. For instance, a case where two brothers inherited a field, which was adjacent to the property of one of the brothers, and this brother requested that his portion of the inheritance should be next to the field he already owned. According to Rabba, the court coerced in the case of *middat Sedom*, where the other brother refuses this request [i.e. he refuses, despite the fact that he would suffer no loss from agreeing to the proposal] and the court gives the former brother the part of the field adjacent to his own.

Coercing Tzedaka?

רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ז הלכה י 7:10 Rambam, Laws of Gifts to the Poor

מי שאינו רוצה ליתן צדקה או שיתן מעט ממה שראוי לו, בית דין כופין אותו ומכין אותו מכת מרדות עד שיתן מה שאמדוהו ליתן, ויורדין לנכסיו בפניו ולוקחין ממנו מה שראוי לו ליתן...
 One who doesn't wish to give charity, or who gives much less charity than is fitting: the Bet Din forces them, and can administer lashes, until he gives as much as he should. And they can act as bailiffs, taking from his property what is fitting for him to give...

רדב"ז הלכות מתנות עניים ז:י – Rav David ibn Zimra (Radbaz) 1479-1573, on Rambam

מי שאינו רוצה ליתן צדקה וכו'. ... והקשו בתוספות דהא קי"ל כל מצות עשה שמתן שכרן בצדה א"י ב"ד של מטה מזהרין עליה. והרבה דברים נאמרו בתירוץ קושיא זו...
 ונ"ל דשאני מצוות עשה של צדקה שיש בה תקנה לעניים והרי הוא כתוב עליו וכופין אותו לפרוע חובו ויורדין לנכסיו כאשר עושין למי שמסרב לפרוע החוב אשר עליו

One who doesn't wish to give charity... Yet Tosafot queries: have we not established that for all positive commandments, for which reward is given, the earthly court are not enjoined to enforce? And many answers have been given to this question...

And it appears to me that the nature of tzedaka is different from other mitzvot in that it's role is *takanat ani'im*, to assist the poor... and the Bet Din thus forces him to pay his debt to the poor, *just as he would be forced to pay any other debt that he owed*.

רמב"ם הלכות מתנות עניים י:א - Rambam, Laws of Gifts to the Poor 10:1

חייבין אנו להזהר במצות צדקה יותר מכל מצות עשה, שהצדקה סימן לצדיק זרע אברהם אבינו שנאמר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו לעשות צדקה, ואין כסא ישראל מתכונן ודת האמת עומדת אלא בצדקה שנאמר בצדקה תכונני, ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.

We are obligated to recall the commandment of tzedaka (charity/righteousness) above every other mitzvah, for tzedaka is the sign of the seed of Avraham Avinu, as is said, 'for I know that he will command his children to act with righteousness', (Bereishit 18:19) and the throne of Israel is not whole, nor does true religion stand except through tzedaka, as is said 'with righteousness you shall be established' (Yeshayahu 54:14), nor are Israel ever to be redeemed except through tzedaka, as is written, 'Zion will be redeemed through justice and those who return to her through charity' (Yeshayahu 1:27).

שו"ת הרשב"א, חלק א, סימן יח - Respona of Rav Shlomo b. Aderet (Rashba 1235-1310) 1:18

שאלת למה אין מברכין על המצות כולן כגון המלוה את חברו והטוען עמו וכיוצא בהן. תשובה זו שאלה עמוקה ודבר שעמדו עליו הראשונים זצ"ל ונסתבכו בו הרבה מפני מה מברכין על מקצתן ואין מברכין על כולן? ואי זו שמברכין עליה ואי זו שאין מברכין עליה? ואין הענין תלוי בטעם אחד שאתן לך כלל אחד בהם...
 וכן אין מברכין על מצוה שאינה תלויה כולה ביד העושה. מפני שאפשר שלא יתרצה בה חברו ונמצא מעשה מתבטל. כגון מתנות עניים והלואת הדלים ונתינת צדקה והעניקה וכיוצא בהם.

You have asked why it is that we do not make a blessing over all *mitzvot*...

The answer to this is a deep one, and many *rishonim* of blessed memory have been troubled by it... And the matter is not dependent on a single reason for all of the *mitzvot*. Any mitzvah for which there is no action, we do not make a blessing over, such as the forgiving of debts. Similarly, we do not make a blessing over a *mitzvah* which is not completely dependent on he who performs it, for it could be that his fellow will not desire it, and the action will have been for naught. An example of this would be gifts and loans to the poor, and the giving of charity.

שו"ת שרידי אש חלק א סימן סא סא (R' Yehiel Yaakov Weinberg), 1884-1966 -

ענין ראשון: מפני מה אין מברכים על משלוח מנות *bracha* over *mishloach manot*?

ועוד נ"ל, שמשלוח מנות היא להרבות שלום ואהבה וריעות, כמו שכתב החת"ס באו"ח סי' קצ"ו. והנה אף שבכל המצות גדול המצווה ועושה ומברכין וציונו - במשלוח מנות טוב שיתן מרצונו החפשי, מתוך רגש של אהבה לאחיו העברי, ואם הוא נותן רק עפ"י צווי הוא מפחית מידת האהבה. וכן הדין בצדקה, שאם הוא נותן מתוך רחמנות או מתוך אהבת ישראל טוב יותר ממי שנותן מתוך צווי וכפיה.

It appears to me that the purpose of *mishloach manot* is to increase peace, love and friendship... And although in general we hold that it is greater to perform a *mitzvah* through being commanded, and thus blessing 'who has commanded us', with *mishloach manot* it is greater to give through one's own freewill, with a feeling of love for one's brother, and if he were to give only on account of the commandment he would be lessening this aspect of *ahava*. And the same applies to *tzedaka*, for it is far preferable to give through kindness or love of one's fellow Jew than giving simply through commandment and coercion.